

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den i en Del af det russiske Rige herskende pestagtige Sygdom har allerede i flere Lande givet Anledning til Anordninger i større eller mindre Omfang af forebyggende Foranstaltninger. Justitsministeriet har derfor ogsaa gjort det til Gjenstand for Forhandling med det Kgl. Sundhedskollegium, hvorvidt, og, i bekræftende Fald, i hvilket Omfang der maatte være Grund til for Danmarks Vedkommende at træffe saadanne. Der er nu ikke skjønnet for Eiden at foreligge tilstrækkelig Jøie til at lade de til Forebyggelse af Faren for Indførelse af Pest gjældende Bestemmelser træde i fuld Virksomhed, særligt ved Anordning af den egentlige Karantæne mod Pest. Grunden hertil er den, at Sygdommens Sæde er saa langt bortffjernet, at det, efter de Erfaringer der haves om lignende Sygdommens Gang, ikke er antageligt, — i al Fald ikke saa længe der ikke foreligger bestemte Oplysninger om særlige Gienommeligheder ved den nu herskende Sygdom, — at Personer som saadanne kunne være Smitteens Bærere paa en saadan Maade, at den deraf flydende Fare skulde staae i tilstrækkeligt Forhold til de Ulemper, som flyde af en streng Karantæne. Derimod lader det sig ikke nægte, at der er en Mulighed for, at visse livløse Gjenstande (og Dyr?), der hidrøbe fra de smittede Egne eller paa anden Maade ere komne i Forbindelse med Smitstoffet, trods den lange Afstand kunne finde Vej hertil og medføre alvorlig Fare. Imod denne Fare er der efter Justitsministeriets, af det Kgl. Sundhedskollegiums Betænkning støttede Mening, al Grund til at være forberedt paa at kunne værge sig, og Børnet maa da bestaa i, at man er i Stand til enten ganske at forbyde Indførslen af saadanne Gjenstande, som efter Erfaringens Vidnesbyrd nærmest maa anses for Smitstoffets Bærere, eller til, efter Omstændighederne at kunne anordne særlige Forsigtighedsregler, af hvis Sagtagelse Indførslen gjøres afhængig. En lignende Foranstaltning er ved Forordning af 29de Januar d. A. truffet for det tydske Riges Vedkommende. Til at udstede saadanne Forbud og til at anordne slige Forsholdsregler afgiver den nuværende Lovgivning ingen Hjemmel uden forsaavidt de tilbøielig kunne bevirkes ved Anordning af egentlig Karantæne.

Justitsministeriet har derfor troet ikke at kunne forsvare at undlade at begjære den i saa Henseende fornødne legislative Bemyndigelse.

Naar Justitsministeriet saaledes begjærer en discretionær Bemyndigelse, er den nærliggende Grund hertil den, at Indholdet af saadanne Forbud saavel med Hensyn til Beskaffenheden af de Gjenstande, de bør omfatte, som med Hensyn til det Omraade, der betragtes som Farens Kilde, væsentlig vil afhænge af Sygdommens Udbredelse og videre Gang, der ogsaa tilbøielig vil være bestemmende saavel for Beskaffenheden af de Forsigtighedsregler, der under visse Omstændigheder kunne fritage for Forbudet mod Indførsel, som for Omfanget af Reglerne for Lilsynet, der mere eller mindre kunne nærme sig til egentlig Karantænebehandling. Det er derfor ikke gjørligt, eller i al Fald ikke hensigtsmæssigt at møde de forskellige vorlende Eventualiteter med Foranstaltninger, der kun kunne træffes ad Lovgivningsveien i hvert enkelt Tilfælde, og Justitsministeriet har saameget mindre fundet Betænknelighed ved at søge Regjeringen bemyndiget til at udstede de efter Omstændighederens Beskaffenhed fornødne Forbud og fastsætte de Forholdsregler, der udkræves, som en lignende Bemyndigelse er tilbøielig Regjeringen for at sætte den i Stand til at møde og afværge de Fares, som true fra smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, jvfr. Lov 29 Dec. 1857 § 9.

Da Anvendelsen af Strafbestemmelsen i almindelig borgerlig Straffelovs § 291 er betinget af, at Overtrædelsen af de til Forebyggelse af smitsom Sygdom eller sammes Udbredelse anordnede Forskrifter har foranlediget Smitte eller videre Udbredelse af Sygdom, og da det er en Selvsølge, at saadanne Forskrifter ikke ultraffet bør kunne overtrædes, selv om Faren ved et lykkeligt Tilfælde afvendes, samt da Fristelsen til at overtræde og eludere Forbud og Forskrifter af den heromhandlede Art, i Betragtning af den betydelige Pengesfordel, Overtrædelsen kan medføre, ikke tilstrækkelig modarbejdes ved Formuestraffe, turde Strafbestemmelsen i Forslagets § 2 anses for tilstrækkelig begrundet. Bestemmelsen i Lovforslagets § 3 behøver ingen nærmere Motivering.